

overskud eller tab for koncernen som helhed. Posteringen af årets nettooverskud skal i begge tilfælde suppleres med en opgørelse af tidligere opsamlede overskud, således at man opnår det egentlige formål med et koncernregnskab, nemlig en beregning af det samlede (frie) beløb, der er disponibelt til uddeling af udbytte m. v. Koncernbalancen skal herudover indeholde et fuldstændigt sammendrag af moder- og datterselskabets balancer, medens koncernredegørelsen alene skal indeholde et resumé af de poster, som er afgørende for opgørelsen af koncernens årsresultat og frie reserver i øvrigt.

Ved opgørelsen af det samlede årsresultat for hele koncernen skal der i alle tilfælde ske fradrag for interne fortjenester ved overdragelse af aktiver — herunder også anlægsaktiver — inden for koncernen. Endvidere skal der ske fradrag for koncernselskabers udbytte af deres aktier eller andele i de andre koncernselskaber, forudsat at udbyttet er udbetalt på datoen for koncernregnskabs opgørelse.

Stk. 4. Det præciseres, at der i koncerner, hvor moderselskabet ikke måtte eje hele aktie- eller indskudskapitalen i et datterselskab, kun skal fradrages en forholdsmæssig andel af den interne fortjeneste. Endvidere præciseres det udtrykkeligt i stk. 4, at den opnåede interne fortjeneste anses for en realiseret fortjeneste, ikke blot når det pågældende aktiv er overdraget til en udenforstående køber, men også når aktivet er forbrugt eller tilsvarende nedskrevet hos det pågældende koncernselskab.

Til § 108.

(AL 1930 § 45, udkast 1964 § 85 og bemærkningerne hertil s. 171-173).

Reglerne om indsendelse af årsregnskabet (omfattende status og resultatopgørelse samt årsberetning) til aktieselskabsregisteret, er med visse ændringer i overensstemmelse med AL 1930, § 45. Indsendelsen skal imidlertid også omfatte revisionsberetning.

Endvidere skal et moderselskab indsende koncernregnskab. I betænkningen 1969 ville man ikke gå så langt, men man har fundet, at når det anerkendes, at økonomisk virksomhed drives inden for rammerne af flere selskaber, når det findes nødvendigt at opstille regnskaber ikke alene for hvert enkelt af disse, men også for koncernen som sådan, og når offentliggørelse af de enkelte selskabers regnskaber er påkrævet, vil det være en væsentlig mangel ved lovens publicitetssystem, om ikke også koncernregnskabet offentliggøres. Dette er også opfattelsen både i EF og i de øvrige nordiske lande.

Endelig henledes opmærksomheden på bestemmelsen om insolvente likvidationsboer i § 131, stk. 3,

og de særlige ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser, der er indeholdt i det foreliggende forslags § 170:

Stk. 1. Det foreslås, at de nye regnskabsregler først bliver obligatoriske for det regnskabsår, der begynder 1. januar 1975 eller senere. Forslagets regler om koncernregnskab vil på samme måde først være obligatoriske for det pågældende moderselskab for det regnskabsår, der begynder 1. januar 1976 eller senere.

Stk. 2-5. Når et selskab går over fra at udgiftsføre de i årets løb betalte skatter til i overensstemmelse med § 104, stk. 4, nr. 5, at udgiftsføre skatterne af regnskabsårets indkomst, vil dette medføre, at selskabet i overgangsåret må udgiftsføre to års skatter. Dette har man ikke ment at kunne pålægge selskaberne, og derfor har man i stk. 2-5, foreslået indført forskellige overgangsregler. I *stk. 2* bestemmes det således, at overgangen til at udgiftsføre skatterne af årets indtægt ikke nødvendigvis behøver at finde sted umiddelbart efter lovens ikrafttræden, men vil kunne udskydes på betingelse af, at de pågældende selskaber i det første regnskabsår, der begynder efter lovens ikrafttræden, og i hvert af de følgende år henlægger 20 pct. af årsoverskuddet til en skattekonto, indtil denne henlæggelse bringer skattekontoen op på et beløb, der kan dække de i det pågældende regnskabsår betalte skatter samt de endnu ikke betalte skatter af indkomsten i tidligere år. Overgangen til de nye posteringsregler skal dog senest ske i det 4. regnskabsår, på hvilket lovens regler om regnskabsaflæggelse finder anvendelse. Overgangen kan dog udskydes yderligere 4 regnskabsår, såfremt henlæggelserne til skattekontoen skal dække skatter af mere end ét års indkomst, hvilket vil blive aktuelt i selskaber, hvor regnskabsåret ikke følger kalenderåret, men f. eks. finansåret.

Et selskab, der benytter sig af den nævnte overgangsordning, er ikke pligtig at opføre de ikke-betalte skatter som et passiv i status efter § 102, stk. 2, B.I.2, men skal dog efter *stk. 3* i en note til regnskabet oplyse forskellen mellem det beløb, som skulle have været opført efter den ovennævnte bestemmelse i § 102 og det beløb, som er henlagt til skattekontoen.

I overgangsårene er det fundet rimeligt at give de pågældende selskaber adgang til ved en eventuel tantiemefastsættelse at bortse fra de foretagne henlæggelser til skattekontoen, ligesom der i det regnskabsår, hvori selskabet overgår til de nye posteringsregler, ved beregningen af tantieme kan ses bort fra de i regnskabsåret betalte eller skyldige skatter af indkomsten i tidligere år, jfr. *stk. 2* in fine og *stk. 4*.